

רע"פ 5184/15 - ילאו קניימר נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 5184/15

לפני: כבוד השופט א' שהם

המבקש: ילאו קניימר

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, בעפ"ת 10111-07-14, מיום 12.7.2015, שניתן על-ידי כב' השופטת הבכירה נ' אהד

בשם המבקש: עו"ד יניב מודן

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, בעפ"ת 10111-07-14 (כב' השופטת הבכירה נ' אהד), מיום 12.7.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (להלן: בית המשפט לתעבורה), בתיק 2680-05-14 (כב' השופט א' אנושי), מיום 3.2.2014.

רקע והליכים קודמים

עמוד 1

2. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות, בניגוד לסעיפים 62(3), 64ב(א) ו-39(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן: פקודת התעבורה). על-פי עובדות כתב האישום, ביום 25.4.2011, בשעה 07:50, נהג המבקש ביציאה מחוף פלמחים לכיוון כביש 4311. המבקש נהג את רכבו כשהוא שיכור, כאשר בבדיקת דגימת אויר נשוף שמסר סמוך לעצירתו, נמצא ריכוז של 740 מיקרוגרם לליטר אוויר נשוף.

לאחר שמיעת ראיות, הרשיע בית המשפט לתעבורה את המבקש בעבירת נהיגה בשכרות, כפי שיוחסה לו בכתב האישום, בצינו כי "הנאשם [המבקש] נהג ברכב בהיותו שיכור. וזאת לאור תוצאת בדיקת הנשיפה שבוצעה כיאות, הנאשם [המבקש] הודה בשתיית כמות אלכוהול לא מבוטלת בכל אחת מגרסאותיו בנושא. הנאשם [המבקש] לא עמד במבחני הביצוע. מפיו של הנאשם [המבקש] נדף ריח של אלכוהול".

בהתאם לכך, ביום 10.6.2014, גזר בית המשפט לתעבורה את עונשו של המבקש, והשית עליו את העונשים הבאים: 3 חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות; 10 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור המבקש עבירה מסוג נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת משקה משכר או סם, או נהיגה בזמן פסילה; 30 חודשי פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה; 6 חודשי פסילה על תנאי, למשך 3 שנים, לבל יעבור המבקש עבירה של נהיגה בשכרות, או עבירות מן התוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה; קנס בסך 5,000 ₪; והתחייבות כספית בסך 25,000 ₪, למשך 3 שנים, להימנע מביצוע עבירה של נהיגה בשכרות או נהיגה תחת השפעת משקה משכר או סם, או נהיגה בזמן פסילה.

3. המבקש הגיש ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה, לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד. במסגרת ערעורו, טען המבקש, בין היתר, כי בית המשפט לתעבורה לא נתן את המשקל הראוי למחדלי החקירה שאירעו בעניינו. עוד טען המבקש, כי העונש שהושת עליו, חורג לחומרה ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים. ביום 15.7.2015, דחה בית המשפט המחוזי את ערעורו של המבקש על שני חלקיו.

הבקשה לרשות ערעור

4. בבקשה שלפניי טוען המבקש, כי שגה בית המשפט המחוזי משדחה את ערעורו, ובכלל זאת, את טענתו לעניין "מועד עתירת המאשימה [המשיבה] לעונש מאסר". בנוסף, חזר המבקש על טענותיו לעניין מחדלי החקירה, כפי שנטענו בפני הערכאות הקודמות. כמו כן, העלה המבקש טענות בנוגע לחומרת העונש שנגזר עליו.

דיון והכרעה

5. הלכה היא, כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" שמורה אך למקרים יוצאי דופן, שהדיון בהם מעורר שאלה משפטיות נכבדה או סוגיה עקרונית רחבת היקף, החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, וכן במקרים חריגים המגלים אי צדק או עיוות דין כלפי המבקש (רע"פ 4022/15 יוסף נ' מדינת ישראל (14.6.2015); רע"פ 3818/15 בובליל נ' מדינת ישראל (8.6.2015); רע"פ 3518/15

מלקמו נ' מדינת ישראל (8.6.2015)). לאחר שעיינתי בבקשה שלפניי ובנספחיה, לא מצאתי כי יש בטענותיו של המבקש דבר החורג מעניינו הפרטי, ואף לא מתעורר, במקרה דנן, חשש לעיוות דין כלפי המבקש. בהתאם לכך, הבקשה לרשות ערעור איננה עומדת באמות המידה שנקבעו בפסיקה, כאמור, ודינה להידחות.

6. עוד אוסיף, כי מרבית טענותיו של המבקש, בבקשה לרשות הערעור, כבר נדונו על-ידי שתי ערכאות, ובנסיבות דנן, אין הצדקה לדון בהן בפעם השלישית, במסגרת ערעור לבית משפט זה. יצוין, בהקשר זה, כי היענות לבקשה תחייב את התערבותו של בית משפט זה בקביעות עובדתיות אשר נעשו על-ידי הערכאה הדיונית, וכפי שציינתי ברע"פ 1587/13 פלוני נ' מדינת ישראל (6.3.2013):

"כלל ידוע הוא, כי ערכאת הערעור לא תתערב בממצאי עובדה ומהימנות, אשר נקבעו בידי הערכאה המבררת, אלא במקרים חריגים ומצומצמים [...] רבות נכתב על יתרונה של הערכאה הדיונית השומעת את העדים ויכולה לתור באופן ישיר אחר 'אותות האמת' שנתגלו בעדויות, ולהסיק מהם מסקנות בדבר מהימנות".

דברים אלו יפים מקל וחומר, כאשר מדובר בהשגות על קביעות עובדתיות ב"גלגול שלישי".

7. אשר לטרונייתו של המבקש בנוגע לחומרת העונש, ראוי להזכיר, כי על דרך הכלל, אין בטענות על חומרת העונש כדי להצדיק מתן רשות ערעור, אלא כאשר נוכח בית המשפט, כי עונשו של המבקש סוטה מהותית ממדיניות הענישה המקובלת והראויה במקרים דומים (רע"פ 4145/15 בן יששכר נ' מדינת ישראל (21.6.2015); רע"פ 3818/15 בובליל נ' מדינת ישראל (8.6.2015); רע"פ 2945/15 אבו חנין נ' מדינת ישראל (3.5.2015)) בנידון דידן, העונש אשר הוטל על המבקש, איננו סוטה לחומרה ממדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון דא, ולפיכך אין כל הצדקה להתערב בו (רע"פ 3785/15 חכים נ' מדינת ישראל (7.6.2015); רע"פ 4491/14 סורן נ' מדינת ישראל (29.6.2014) רע"פ 8261/14 מרדושי נ' מדינת ישראל (8.12.2014)).

8. הטענה היחידה עליה ראוי להתעכב, נוגעת למועד בו הצהירה המשיבה על כוונתה לבקש עונש מאסר בפועל. לטענת המערער, בהתאם לסעיף 15א לחוק סדר הדין הפלילי (להלן: החסד"פ), היה על המשיבה להצהיר על כוונתה לבקש עונש מאסר לריצוי בפועל (גם אם מדובר במאסר על דרך של עבודות שירות), בד בבד עם הגשת כתב האישום, או טרם שנעשתה ההקראה. סבורני, כי דין טענה זו להידחות. כפי שציין השופט א' רובינשטיין (כתוארו דאז) ברע"פ 8058/12 אבו לבן נ' מדינת ישראל (12.11.2012):

"תכליתה של החובה הקבועה בסעיף היא בראש וראשונה להבטיח את זכותו של נאשם לייצוג. תכלית זו נלמדת מן האיסור העקרוני הקבוע בסעיף 15ב שלפיו 'לא יטיל בית משפט עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג', ומסעיף 15א(ג) הקובע כי 'מסר התובע הודעה לפי הוראות סעיף זה, ימונה לנאשם שאינו מיוצג, סניגור'. כלומר, הדברים מתנקזים לשאלת הייצוג. ונזכיר כבר כאן, כי בענייננו היה המבקש מיוצג כדבעי לאורך כל הדרך".

אף כאן היה המבקש מיוצג על-ידי עו"ד יניב מודן, הן בבית המשפט לתעבורה, והן בבית המשפט המחוזי.

9. סוף דבר, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

10. לפיכך, מתייתר הצורך לדון בבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר, לריצוי בדרך של עבודות שירות. על המבקש להתייבב לריצוי עונשו ביום 17.8.2015 שעה 10:00, במשרדי הממונה על עבודות השירות, בסמוך לבית המאסר "אשל".

ניתנה היום, י"א באב התשע"ה (27.7.2015).

ש ו פ ט